XVI. évfolyam 1897. 8. szám. Turócz-Szt.-Márton, február 21.

Felvidéki Hiradó.

KÖZMŰVELŐDÉSI, SZÉPIRODALMI, IPAR-, KERESKEDELMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési árak:
Egész évre . . . . . 4 frt
Fél évre . . . . . 2 »
Negyed évre . . . . . 1 »

Felelős szerkesztő: Fehér János. Főmunkatárs: Révész Lajos.
Kiadóhivatal: a turóc-szt.-mártoni „Magyar Nyomda".
A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőségre, hirdetések és előfizetések a kiadóhivatalra cimezve Turóc-Szt.-Mártonba küldendők.

Magánhirdetések legjutányosabban, árszabály szerint.
Hivatalos hirdetések dija: 100 szóig 2 frt, ezentúl minden megkezdett száz szónál 50 krral több.
Lapunk számára hirdetéseket elfogad a „Reuter ügynökség és a Magy. Távir. Iroda" hirdetési irodája Budapest, Granátos-utca 1. szám.

Országos intézmény a vidéki élelemárúk előnyös értékesitésére.

A budapesti vásárcsarnokok nagy ünnepségek mellett e hó 15-én adattak át a közforgalomnak, mely csarnokokban nemzetünk gazdasági életére messze kiható intézmény létesült.

Az ország távol vidékei mindezideig csak csekély mérvben küldték fel áruikat Budapestre és pedig főleg azért, mert nem kapták meg áruikért a fővárosi magas árakat, olcsón meg otthon is megveszik a jó árút.

Ily mostoha állapotok között a legtöbb termelőnek utolsó gondját képezte az, hogy élelmi-árúját a fővárosba küldje eladásra.

A világvárossá fejlődött Budapestnek azonban minden vidék élelmi árújára szüksége van, s módját kellett ejteni annak, hogy ezen árúk u. m. tej, vaj, tojás, hús, hal, vad, baromfi élő és leölt állapotban, továbbá gyümölcs, zöldség, főzeléknemű stb. a kellő mennyiségben kerüljön a fővárosban eladásra.

A vidéki árúk felhozatala érdekében sok millió költséggel felépitették a fővárosi vásárcsarnokokat, egyszersmind úgy a kormány, mint a főváros jelentős kedvezményeket nyujt mindazoknak, kik a fővárosba élelmi árúkat küldeni akarnak.

A főváros minden nagyobb kerületében van egy ilyen csarnok, és a Duna mellett emelkedik a méreteiben hatalmas, négy utcára nyíló „Központi Vásárcsarnok", mely méltósággal emelkedik ki a környék palotasorából.

A kerületi csarnokokban csak kicsinyben lehet árúsitani, míg a nagybani árúsitásra a Központi Vásárcsarnok van fentartva, mely egyszersmind a vidékről beérkező árúk felvételére is szolgál.

A nagy kiterjedésű földszinten és a vasszerkezetű széles karzatokon történik az árúsítás, mig a hűtőkkel és más kitünő berendezésekkel ellátott pincékben az árúraktárak vannak. Tiz nagyerejű villamgép állandóan szállítja az árúkat a pincéből a földszintre és ismét az emeletekre.

A vásárlók hatalmas tömegét nyolc vaskapu bocsátja e csarnokba, hol az árúsítás hajnaltól esti 6 óráig szakadatlanul folyik s mikor a nap világossága megszünik, az óriás csarnok minden részében ezernyi lámpa gyúlad ki egyszerre, világosságot terjesztve mindenfelé.

A vonatok berobognak a központi csarnokba és folytonosan hozzák a friss vidéki árúkat. S mikor a tavasz kezdetén a jégzajlás megszűnik, a dunamenti falvak és városok hajókon küldik majd az árukat a csarnokba, melyet rövid alagut kapcsol össze a Dunával.

A vonaton vagy hajón a Központi Vásárcsarnokba küldött árúkat a hatósági közvetitő átveszi, elhelyezve azokat a vásárcsarnok terjedelmes raktáraiban, s törekszik azokra a legjobb nevőt mielőbb megszerezni.

Az árú, mely este valamely vidéki állomáson a hatósági közvetitő cimére feladatik, hajnalra már a közvetitő raktárában van és reggeli 7—8 órakor talán már el is adatott, a befolyt pénzösszeg pedig az árú tulajdonosának azonnal megküldetik.

A hatósági közvetités dija minden 100 forint eladási ár után 8 frt, némely árúnál csak 6—7 frt. Ez a 8 forint pedig igen csekély összeg azon szolgálatért, melyet a hatósági közvetitő az árúküldő érdekében tesz.

A székesfőváros törvényhatósága a közvetités munkájával egy szövetkezetet és egy közkereseti társaságot bizott meg, és választása, különösen ezen társaságot illetőleg igen szerencsés volt, mert e társaság élén tapasztalt és minden tekintetben megbizható kereskedők állanak, a kik az árúküldők érdekeit a legjobban fogják megvédeni. Ez a közkereseti társaság a Vámos és Bruszt hatósági közvetitő cég.

A társaság február elején kezdte meg vásárcsarnoki működését és napi forgalma máris ezerekre rúg. Az ország első uradalmai már eddig is számosan bizták meg e közvetitő céget árúik eladásával.

A fővárosi összes élelmi-árú kereskedők, továbbá a korcsmárosok, vendéglősök, szállodások, kávések stb. mind idejönnek bevásárolni és ugyancsak itt szerzi árúit a fővárosi kofasereg is. —

Azon esetben, ha a hatósági közvetitőhöz érkezett vidéki árúk bármi okból a fővárosban gyorsan eladhatók nem volnának, a hatósági közvetitő az illető árúkat külföldre szállítva, még előnyösebben adja el. — Igy a hátósági közvetitőhöz jó élelmi árút minden mennyiségben lehet küldeni.

A hatósági közvetitésnek igen sok előnye van. Eltekintve attól, hogy teljesen megbízható, — a termelő általa a teljes fővárosi árat kapja meg, még pedig azonnal; a hozzá cimzett árúküldemény 10 százalék vasúti kedvezményben részesül; felszállított vágott marhák után pedig vágó- és vásárdijat fizetni nem kell. A kormány és főváros ezen rendkívüli kedvezményeit bizonyára törekedni fog minden termelő és kereskedő a maga javára felhasználni.

Az épen megyilt vásárcsarnokokban nemzeti vagyonosodásunknak fejlődésre képes, kiváló intézményét üdvözöljük.

A turóc-szent-mártoni állami tanintézetek monografiája.

A millenium, — mint azt joggal varhattuk —, tanügyi irodalmunk termékenységére jótékony hatással volt. A monografiák egész sora köszönheti ezen ritka alkalomnak létrejöttét. Közülök a czimben jelzett, méltán megérdemli Turócvármegye közönségének érdeklődését.

Boldis Ignác a vezetése alatti tanintézetek története kapcsán, illetőleg abba foglalva, élvezetesen rajzolja azt a bámulatos küzdelmet, a mit a turóci maroknyi magyar társadalom és abban, vagy annak élén a szóba forgó intézetek tantestülete rövid tizenhat év alatt kifejtett; hűen tárja elénk az iskolák jelen állapotát feltüntető adatokban azt a szép eredményt, a mit ezek rövid tizenhat éves mult alatt elértek. E művet, a mely Turócvármegye kulturális fejlődésére is fényt vet, nem részletesen ismertetni, hanem inkább ennek kapcsán a mártoni tanintézetek, illetőleg azok vezetője

A „FELVIDÉKI HIRADÓ" TÁRCÁJA.

Pyrrhusi győzelem.

— A »Felvidéki Hiradó« eredeti tárcája. —

Hogy én ki vagyok? — az mellékes. — Mi vagyok? — ez már »kellékes«. — Egyéniségem csekély, — működésem nagy, dicső és magasztos.

Különben nem kinozom önöket. — Kimondom nyiltan, kimondom hangosan, a világ fülébe kiáltom: én a »Keleti Őrszem« belső munkatársa vagyok.

»Van-e, ki e nevet nem ismeri!?« — Nincs és nem is lehet. — Ismeretes széles nagy Keleten fönn a várkastélyokban ép úgy, mint a pór-kunyhókban; Balmaz-Újvárosban ép akként olvassák, mint — Styavnyicskán; tudósítói vannak Fertős-Almáson, Penészlakon, Ökörtön, Kórógyon, Ombodon és Pettyénben. Megjelenik Szamosközben hentenként kétszer, vasárnap apró hirdetésekkel. Az orosz cár csupán azért nem fizet reá elő, mert iránya liberális; a török szultán, mivel reformalis, a chinai császár, mert radikalis, a perzsa sah, hogy sunita s a japáni császár . . . no ezt már nem tudom. Holmi oláhocska, rusnyákocska, bulgárocska, satöbbicske királyocskáknak pedig meg sem küldenők.

Ennek vagyok, e lapnak vagyok belső munkatársa, tárcaírója, riportere, dramaturgja, színházi referense.

Színház? — Szamosközön!? — Igen! színház Szamosközön!! Szülőanyja, táplálója annyi nagynak, oly sok dicsőnek. Ennek emlőjén növekedett fel a feledhetetlen Fellegormi, a nagy tragikus; — a ragyogó nevű Tempevölgyi, e tragikokomikus, s a tenyéren hordott Zsenilápi komikotragikus. — Vagy emlitsem tán az isteni Hildát, e nagy primadonnát, nemzetünk bálványat, szemeink világat? Ki (a hálátlan!) elhagyá anyját, nevelődajkáját, mert nagyobbra vágyott s midőn ezt elérte, odahagyta (kétszer hálátlan!!) ezt is, nemzetét is s ma Ombodis di Samoskoesiani della Samoslac néven Europa főhelyein szedi babérjait

E színház volt hát tárgya referádáimnak, objektuma kritikámnak. — Mióta én vezetém e rovatot, lapunk olvasóközönsége 50%-al emelkede. Ebből 49.99% tiszteletpéldany, a többi — szintén tiszteletpéldany.

Mint ilyen, mint dramaturg, mint színházi referens okvetlenül színházi korifeus is vagyok, mi több még »kulisszamegi« (à la »hegymeg«) habitüé. Logikám világos, világos hát konzekvenciám is: belészerettem a primadonnába s — meghódítottam.

A primadonnát? — No igen a primadonnát. — Nálam ez bliktri, gyerek dolog, tréfaság. — Egyet pillantok: a hölgy elpirul; kettőt pillantok: a hölgy megint elpirul; harmat: a hölgy elsápad; négyet: a hölgy matt, — a hölgy enyém.

Sokszor próbáltam, — sohasem csalódtam. Hja, érteni köll a módjat! — Nálam ez már így megy!

S a primadonna remek nő volt am. — Júnó, bohó Ámoraccal, csalfa szemekkel, ragyogó tekintettel; naiv mint ma született gyermek, szende, ha kell, mint ártatlan bakfis! csábító is, mint Venus; szenvedélyes akárcsak Mylitta papnője.

Csoda-e hát, ha bámúltam, dicsőitém, — megszerettem!? . . . .

A »Huszárcsiny« előadásánal történt. — Elragadott játékával, dolmanyával, bajaival, feszülő huszár ruhájával. — Mely felvonás után volt? — nem tudom. A következő felvonásban már átöltözve, lányruhában jelenik meg a fess huszár. — Mentem, rohantam, zivatarként robogtam öltözőjébe.

Ép akkor öltözött, vagy talán vetkőzött, biz én már nem tudom, mert betörtem az ajtón, térdeimre rogytam lábai előtt, megragadtam kacsóit s ordítva, vagy susogva, — biz már ezt sem tudom — öntöm ki szivemnek érzelmét, szerelmemnek árjat: Nagysád, asszonyom, istennőm és menyországom én kegyedet . . . . .

Többet nem mondhaték, szavaim elvesztek, hangom megbicsaklott, lélekzetem elakadt, mert hát — durva marok ragadá meg bársony galléromat s elfojtá szavamat. — Nemcsak megragadott, hanem talpra allitva magával vizavi helyezett.

Megismertem, elszörnyedtem! — El a bámulattól, el a haragtól!! Hisz ez a komikus, a férj, — egy semmi. Ezermilliom ördög, tizannyi kárhozat és pokol!! Hogy mer az én galléromba egy komikus ragadni! — Hogy mer engem egy férj nejénél meglepni!! — Hogy mer engem egy semmi talpraállítani!

— Uram! — orditám, — ha ön még egyszer galléromhoz mer nyúlni, dacara annak, hogy még csak nemis szabó; ha ön még egyszer engem egy nő elől fölemelni bátorkodik, lett legyen az az ön neje, vagy az én szobalányom: én önt pofon vágom, agyonkritizalom, legjobb esetben lelövöm!!!

— Né csak né! — ordítja most ő. — Még neki áll följebb! — Hogy mer ön belépni nőm szobájába, midőn vetkőzik!?

Nincs valami kacagtatóbb mint egy tragikomikus, ki plane még féltékeny férj is hozzá. Rettenetes dühöm

és tantestülete működéséről néhány méltató szót ejteni — szándékozom.

Igaza volt halhatatlan *Eötvösünknek*, a mikor azt mondotta, hogy *nem elég intézményeket alkotni, hanem meg is kell azokat kedveltetni.* Talán épen a polgáriskolákra gondolt, melyeknek nemes feladatát, — a mit talán így jellemezhetnék röviden: a magyar nemzeti kulturának a nemzet földmíves, iparos és kereskedő osztályainál való terjesztése, a nagy közönség oly sokáig nem értette meg vagy nem méltányolta kellőképen. Ha valahol, úgy Mártonban kellett ez intézménynek számos nehézséget leküzdenie, hiszen itt nemcsak az előítéleteket, kicsinylést és közönyt kellet megtörnie (mint másutt), hanem a tót nemzetiségi párttal kellett (és kell!) erős harcot vívnia. Nehéz munkával járt ez a küzdelem, de a nyomában fakadt eredmény is szép: »sikerült az intézetnek bebizonyítania, hogy a polgári iskola valóban hasznos és szükséges intézmény, a melynek mindenütt a hazában, de különösen T.-Szt.-Mártonban szép és nagy jelentőségű hivatása van.« Ezt azt eredményt, az iskolák ily fokú megkedveltetését, az iskola négy fala közé szorított tevékenység ily rövid idő alatt nem érhette el; ezen eredmény biztosításához még oly fokú társadalmi tevékenységre is volt szükség, a minőnek párját az ország messze vidékein hiába keressük. Egy helyi missióra is hivatott intézmény (mint a minőnek én a polgári iskolát tartom) valóban csak ezen kettős tevékenységgel töltheti be *teljesen* hivatását.

Minden jóravaló tanító működésének legtöbb szintere az iskola. Nemcsak azért nem mondok én az érdemes testület e téren kifejtett működéséről itéletet, mert ez a működés az iskola négy fala között folyván le, közvetlen tapasztalatokkal nem rendelkezem: hanem azért sem, mert sem illetékesnek, sem feljogosítottnak erre nem érzem magamat. Helyettem azonban ékesen szólanak a következő adatok: az iskolának alapításakor 100-nál alig több növendéke volt, ma a létszám az 500-at jóval meghaladja; az iskola kezdetben polgáriskola volt, ma pedig nemcsak a szorosabb értelemben vett népnevelési intézetek valamennyiját, hanem a szakoktatásnak oly fontos tényezőjét, a minő a *felső kereskedelmi iskola*, magában foglalja; az iskola éveken át alacsony, sötét, nedves és szűk kunyhókban küzködött, ma méltó helyén, hatalmas palotában végzi áldásos munkáját. Ezek a tények a szülők és felettes tanügyi hatóságok (mint legilletékesebb birák) itéletét hordják magukban, nem kell ezek értelmét senkinek sem magyaráznom! De mégis ide iktatok a monografiából egy konkrét itéletet is: »A kultuszminiszter a testületnek úgy az iskola felvirágoztatasa, mint a hazafias szellem terjesztése körül tanusított készségéért és buzgalmáért méltányló elismerését rendeletileg fejezte ki.«

Turócvármegye magyarságának irányadó tényezői kezdettől fogva nemcsak felismerték (és ma is ismerik) azon ritka intellektuális erőt, a mely az intézet vezetőjében és tantestületében rejlik, hanem kezet nyújtottak az oly magas szinvonalon álló társadalmi élet megalapításához és fentartásához, a minőnek párját kevésbbé exponált és jelentékenyebb helyeken is, mint Márton hiába keressük. Így jöttek létre a *népszerű estélyek*, a melyek az egész megye magyar intelligenciájának fokozódó érdeklődése mellett *népszerűségüknek* és a velük szemben támasztott követelményeknek *túltengése* miatt (hiszzük, hogy csak egy időre) maradtak el; így jöttek létre a működelői szini előadások, a melyek szokatlan tökélyükkel a legnemesebb értelemben szórakoztatják közönségünket; így sorakoztak egymáshoz remek magyar- és klasszikus zenéjükkel azok a *hangversenyek*, a melyek a művelt zenei izlést a szó szoros értelmében fejlesztették; így keletkeztek az *irodalmi estélyek*, a melyek hivatott módon szép nyelvünk leghivatottabb művelőit mutatták be; így jött létre egy *folytonos* társadalmi élet, a mit sem mérni, sem megbecsülni nem akartam, csak irányait jelöltem. Nagy érdeme van ezek létrejöttében társadalmunk részint köztünk szerepelt, részint ma is szereplő ismert s valamenynyiünk által nagyrabecsült tagjainak, de a munka oroszlánrészét a tantestület s annak élén mint buzdító, rendező, irányító — Boldis Ignác igazgató vette ki.

A kép azonban nem volna teljes, ha e keretbe lapunkat — a Felvidéki Hiradót — bele nem illeszteném. E lapnak nemcsak szerkesztői, hanem munkatársai is, csaknem kizárólag a tantestület tagjaiból kerültek ki. Hogy inkább kritikára, mint anyagi áldozatra vagy szellemi munkára hajlandó publikumunk mellett e lap szerkesztése nem könnyű feladat, arról igen tisztelt Szerkesztő Barátom szólhatna illetékesebben; hogy e lap, ily nehéz visszonyok dacára, tisztességes nivón fennáll, azt szintén a mártoni tanintézetek tanárkara számlájának javára kell irnunk.

Turócvármegye magyarsága, melynek egyik része nemcsak szemtanúja, hanem részese is volt a mártoni állami iskolák küzdelmének, kellemes visszaemlékezések között fogja lapozgathatni a nemrég megjelent paedagogiai értékű érdekes és tanulságos monografiát. Mi pedig azt hiszszük, hogy a közvéleményt szólaltatjuk meg, a midőn ezen alkalomból az intézet vezetője és tantestülete iránt érzett őszinte szeretetünknek, tiszteletünknek és nagyrabecsülésünknek kifejezést adunk. Napjainkban olyan áramlatok, a melyek az igazi érdemek kisebbítése mellett az érdekek szálaira kötött tények felmagasztalására irányulvák: felszínen vannak; szabadítsuk ki magunkat e felszínes áramlatok alól és adózzunk a mártoni állami iskoláknak (egyéb jutalomra úgy sem számíthatnak) azzal az őszinte elismeréssel, hogy *feladatukat tizenhat éves multjuk alatt minden tekintetben megoldották.*

Znióváralján, *Mohar József.*

Lapszemle.

A »Národnie Noviny« ez évi 23-ik számában, »Politikai üldözések« cím alatt, már szaszszor és ezerszer elkesergett nótáját eleventi fel olvasói előtt, nehogy a feledés homálya boruljon reája. A cikk ekként szól:

Ha Európában végig tekintünk az államokon, megkülönböztethetünk különféle politikai, socialista és részlehajló árnyalatokat, ámde e részben Magyarország sokkal családiasabb és egyenletesebb. Sok mindent láthatunk Franciaországban. Vannak ott legitimisták és anarchisták a burboni király alatt, kik a különböző törvényeknek hódolnak. Épúgy Németországban vannak különböző politikai pártok és frakciók; socialisták, különféle vallásbeli, vannak császári nagynémetek, velfek, separatistikusok, liberálisok, konservativok, ultramontanok, újkatolikusok stb. stb. politikusok és pártok. Ausztriában sem csekélyebb az erősen mozgolódó pártoskodás.

De legnagyobb mértékben el vannak terjedve a politikai üldözések Magyarországon. A politikai harcok és üldözések között nagy a különbség.

Másutt vannak viaskodások, gyakran kemények, egyszer egész pártok eltűnnek, máskor ismét újak csatlakoznak hozzájok, mint például Angliában a torri és whigpártok; Csehországban a néppárt és a szabadelvű párt. Bécsben a katolikus konservativ és a judeoliberális pártok. De ezekhez képest nálunk oly üldözések dívnak, a melyek eltartanak Szt.-Mihály napjától Szt.-Mihály napjáig, és a képviselő-választások alkalmával gyakran emberölések is fordulnak elő.

Az embereket vérig kinozzák, megfosztják vagyonuktól és kenyerüktől, katonai szolgálattal gyötrik, nagymérvű megadóztatással terhelik, törvény elé hurcolják, végre szuronyok és lövöldözésekkel üldözik.

Erősítjük, hogy ilyen körülmények nem léteznek sehol. Bécsben a hivatalnokság a kormanypárti jelöltek ellen szavazott, a nélkül hogy valakinek e miatt baja történt volna. Németországban millió számra szavaztak a szocialistákra, és senkinek, még haja sem görbűlt meg.

Minálunk minden önállóan gondolkozó egyén, ki a szolgabiró előtt meg nem hunyászkodik, a bakonyi lovagkorszakra emlékeztető üldözéseknek van kitéve, azon különbséggel, hogy több gyávasággal, sőt takargatásra szükségesnek nem mutatkozó nyiltsággal cselekednek és cselekedeteik még érdemül is számíttatnak fel.

Elhiszik-e nekünk az ausztriaiak, hogy minálunk politikai bosszúból emelik az adót? Elhiszik-e nekünk, hogy embernek, a ki nagy befektetéssel felállított egy gyapjúgyárat, nem adnak engedélyt az üzemre, mert hű tót? Nem, nem hiszik el, ide kellene jönniök, mi mutatnánk nekik ily embereket és faktumokat. És a mi a legszomorúbb, ez nem véletlen, nem egyes túlkapás, hanem rendszer. Sehol sem nevetik ki úgy a törvényeket mint nálunk. A hol a politika kezdődik, ottan vége a törvénynek. Még juridicánk sem ment a politikától. A politikai üldözések beharapództak mint a rák még az iskolába és az egyházba is. Plébánosokat és káplánokat azáltal zaklatják, hogy sűrűn helyezik át őket, hegyen-berken túl, tanulókat kidobálnak, kinozzák és a jövőjüktől megfosztják. Nincs törvény, egyedül személyes merészség menti meg az embert a politikai üldözésektől, nem pedig a szabadság és egyenlőség, a mint azt hirdetik; az ember még a saját házában sincsen biztosságban. De kitől is lehetne várni ezen állapotok lerombolását!? Hány emberben van annyi erő és kitartás, hogy a kormány eme hatalmának, birőságainak, pénzügyi közegeinek és az egész állami apparatusnak ellentálljon.

Nálunk nincsen modern kormányzás, nálunk csak kémlelkedő politikai expozitura van. Uzsora, rendetlenség, a nép a piócák által az utolsó csepp vérig szipolyoztatik ki. Mindenkinek szabadságában áll a gyengét zsarolni, a politikai takaró alatt meg van engedve, az ártatlan, szabadon gondolkozó polgárt a legvégsőig kizsakmányolni, üldözni, erőszakoskodni és vele durván parancsolgatni; ez a magyar kormányzat.

De úgylátszik, minálunk az »állam« fogalmát már elveszitették, dacára annak, hogy az »állam« szót folyton hangoztatják. Mind csak »állam«. Az »állam« szentség. A legmagasztosabb szó nyomorult szótárukban: »állam«. És mégis gyengül ez az állam, szétfoszlik egy szervezetlen — elnyomók és elnyomottakból álló — semmiségre; átváltozik egy nagy rabszolgasággá, a hol sem rendszer, sem törvény nem létezik, csupán egoisztikus szeszélyesség uralkodik. Csoda-e tehat, ha ilyen körülmények között az élősdi gomba és a parazitikus mikrobaták talajra találnak?

---

nem engedett kacajra fakadnom ugyan, hanem mégis lehültem, higgadtá lettem s jobb kezemet rokkom zsebébe sülyesztve, egykedvű lábrázással, tetőtől-talpig végig-nézem a tragikomikust s oktató, de szigorú hangon szólok:

— Jegyezze meg ön uram, ez nem vetkező, hanem öltöző, Az volt őseink alatt, az most is, s fog lenni, míg én élek, ha ön a feje tetejére áll is. Már pedig minden tisztességes öltözőben helye vagyon a kritikusnak. — Szólék s graciőz léptekkel ellejtettem.

Erélyes föllépésemnek meglőn kivánt hatása. Legalább nem tudok fölfedezni memoriam legsötétebb zugolyában sem oly esetet, hogy engem térdeplő helyzetemből öltözőben, vagy azonkívül, felrántottak volna valaha. — — —

Rég megmondta már azt utikai Cato: Lepd meg a nőt budoárjában s ő a tied. Igy voltam én is, beteljesült rajtam is. — Amaz időponttól azsióm 70%-al emelkedett a primadonna előtt.

Állandó lakója lettem az öltözőnek, vagy — hibásan — vetkezőnek. Rohamléptekkel haladtam előre. — Egyszer-egyszer megragadom balványomnak, a primadonnának pici kacsóit, csókjaimmal halmozom el, szivemhez szorítom s ő — másszor is ide nyujta. — Ha öltözködés közben kivillan ruhája fodraiból gömbölyű valla, ajkammal érintem annak fehér bársonyát. — Megfényeget ugyan a tükörből — hanem a vallacskák másszor is kibukkannak. — Végre bátorságot vettem csattanó cseresnye ajkainak zamatját is megizlelni. — Megcsókoltam, visszacsókolt, s — másszor is visszacsókolt. —

Egy alkalommal igy szólok hozzá:

— Asszonyom, szereti kegyed a pusszedlit?

— A pusszedlit?

— Na igen, — a pusszedlit.

— Már hogyne szeretném! — Hogy is kérdezhet ilyet?

— Ha ezt szereti, hát akkor szereti e . . . .?

— No mit?

— A két pusszedlit.

— Hahaha. — De nagy bolond maga. Ha egyet szeretek, persze szeretek kettőt is.

— Hármat is?

— Annyit is.

— Ezret, vagy többet is?

— Mondom, hogy szeretem.

— S ha összetöröm.

— A pusszedlit?

— Igen a pusszedlit. — Porrá, hamúva, lisztté töröm, úgy is? —

— Perszehogy úgy is.

— S ha péppé gyúrom, lisztté keverem s ebből egy kis aranyos pusszedli bubát formalok?

— De kérem, ha már ennyire össze-visszapacsmagolja, akkor már csak egye meg ön.

— Ép azt akarom — kiáltam örömmel,

— Nos hát semmi ellenvetésem,

— Hogyha —

— Ha?

— Hogyha a pusszedli buba kegyed volna . . .?

— Én?

— Na igen. — Kegyed.

— Haha! Ez nagyszerű! Én buba! Hahaha! Ön originalis ember! Hahaha! Pusszedli buba! Én!! Hahaha!

— Nos?

— Mit nos?

— Megehetem a bubát?

— A bubát? — Hahaha! — Már mint engem, puszedli bubát!? Hahaha! — Tessék, itt vagyok — szólt felém lépve. Kellek!?

— Ezer bizonnyal. — Ha nem előbb mondok egyet, kettő lesz belőle.

— Ön igen kedves. — Mondjon inkább kettőt s legyen egy belőle.

— Tehát jól van. — Kettőt mondok s »legyen« egy belőle.

— Első. — Haljuk az elsőt.

— Elsőnek kegyedet mondom.

— S másodiknak?

— Magamat.

— Hahaha! — Bravó! Ezt jól kieszelte. — Legyünk úgy-e egyek?

— Igen. — Hanem mit szól kegyed hová?

— Már mint én?

— No igen.

— Semmi kifogásom ellene,

— De baj van ám a kré . . . . akarom mondani a buba körül.

— Baj-e?

— Baj ám! —A puszdliknek cukrászuk szokott lenni.

— Cukrász?

— No igen.

— Aha! — Értem. — Nagy kujon ön. — Vegye meg tőle.

— Nagy ám az ára.

— Mi?

— Egy élet.

— Nem éri talán meg?

— Ezret megér! — Hanem van más mód is.

HIREINK.

— **A »F. M. K. E.« turócmegyei választmánya** által március hó 1-én rendezendő műkedvelői szini előadás s az ezzel egybekötött táncmulatság iránt, megyeszerte élénk érdeklődés mutatkozik Ebből az érdeklődésből azt sejtjük, hogy nem lesz a megyében intelligens magyar ember, avagy a magyar közművelődéssel rokonszenvező egyén, aki meg ne hozná áldozatát legalább azaltal, hogy — a megjelenésben való akadályoztatása esetén, — megváltja jegyét. Jegyek előre válthatók Moskócsi Ferencné könyvkereskedésében. A kik véletlenségből meghivót nem kaptak volna, azoknak, — megkeresésükre —, az elnökség készséggel meg fogja küldeni.

— **Áthelyezés.** *Langer* Alajos, pénzügyigazgatóhelyettest, a pénzügyminiszter Besztercebányáról az egri pénzügyigazgatósághoz helyezte át hasonló minőségben.

— **Miniszteri elismerés.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter méltatva ama szép eredményt, melyet a körmöcbányai főreáliskola tanulói a milleniumi országos tornaversenyen bemutattak, a főreáliskolának a napokban megküldött díszes oklevélben magas megelégedését jelentette ki, *Pszotka* Ferenc tanárnak pedig a tornaügy terén kifejtett buzgó fáradozásáért, nemkülönben az országos tornaverseny sikere előmozdításában tanúsított hazafias közreműködéseért — egy külön személyre szóló oklevélben — magas elismerését és köszönetét fejezte ki.

— **Hirek a besztercebányai egyházmegyéből.** *Petykó* Elek, cim. prépost s újbányai plébános és *Bulla* Ferenc, cim. kanonok s szent máriai plébános, nyugalomba helyeztettek.

— **Főispáni beiktatás.** *Kürthy* Majos Liptó- és Árvamegye főispánjának, ezen utóbbi minőségben való beiktatása folyó hó 16-án ment végbe nagy ünnepségek mellett. Főispán úr ő méltóságát 15-én d. u. 1 óra 18 perckor fogadta Árvamegye közönségének küldöttsége a kralováni vasúti állomáson. Ugyanott Árvamegye alispánja üdvözölte a főispán urat s ezután megindult a hoszú kocsisor Alsó-Kubin felé. Febr. 16-án az ünnepélyes beiktatást istentisztelet előzte meg a rom. kath. templomban. minek végeztével kezdetét vette a díszközgyülés a megyeházán. Delután díszebéd volt az uradalmi vendéglőben.

— **Kerületi tornaversenyek.** Az ország középiskolai ifjusága az idén két helyen: Kecskeméten és Székesfehérvárott fogja a testgyakorlásban szerzett ügyességét bemutatni.

— **A rózsahegyi izr. ifjuság** e hó 13 án műkedvelői előadást rendezett, mely fényesen sikerült. A szép számmal egybegyült díszes közönség gyönyörködött a közreműködők szép játékában. Policer Bernátné urhölgy szives volt — tekintettel a jótékony célra — a rendezői tisztséget elvállalni, s e minőségében lankadatlan buzgalommal fáradozott az erkölcsi és annyagi siker érdekében. Az összbevétel 450 frtra rúgolt, mely a kiadások levonásával az iskola pénztar gyarapitására fog fordittatni.

— **A körmöcbányai kath. legény-egyesület** f. évi február hó 27-én, szombaton az »Arany szarvas« szálloda dísztermében Baán Elemérné úrnő ő nagyságának védnöksege alatt házalapja javára táncmulatságot rendez. Kezdete este 8 órakor. Belépti jegyek ára: az estely előtt személyjegy 1 frt, az estély előtt családjegy 2 frt, esteli pénztárnál személyenkint különbség nélkül 1 frt.

— **Melanchton-ünnep.** Az ev. egyházakban a mai napra Melanchton ünnep tartása van elrendelve, az egyházak püspökei által, Luther Márton segédének 400 éves születese alkalmából.

— **A lelkészi jövedelmek összeirása.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter valamennyi egyházmegyei főhatósághoz és köztörvényhatósághoz a lelkészi és segédlelkészi jövedelmek összeirásának felülvizsgálata tárgyában rendeletet intézett. Egyetértve a belügyminiszterrel a következőket rendeli: A jövedelmi összeirásokat és az azokhoz csatolt okmányokat az egyházmegyei hatóságok vizsgálják át. A mennyiben mégis a törvényhatósági felülvizsgáló-bizottság alaki hibát vagy hiányt fedezne fel, nevezetesen arról győződnék meg, hogy az önbevallást igazoló okmány nincsen megfelelően kiállítva, kötelességében áll a végleges határozathozataltól tartózkodni és az illető lelkészt az egyházmegyei hatóság utján szabályszerü bizonylat kiállítására felhívni. A lelkész ilyen esetekben a kiigazítást vagy pótlást a vett értesülés napjától számított 15 nap alatt tartozik teljesiteni és a törvényhatósági felülvizsgálóbizottság a kiigazítás vagy pótlás végett visszaküldött jövedelmi összeirás felülvizsgálata végett 60 napon belül ujabb határidőt tűz ki. A felebbezés beadására megszabott 30 nap eltelte után az összeirási füzet megfelelő záradéka csak azon esetben töltendő ki, ha felebbezés nem adatott be, ellenkező esetben a záradék kitöltetlenül hagyandó. Ezen rendelkezések mellett a folyó évi 888. eln. sz. rendelet 48. §-a és a 1227. eln. sz. rendelet 4. §-a érintetlenül marad, azon hozzáadással mégis, hogy ha valamely jövedelmi vagy kiadási tétel ellen felebbezést adtak be, a megfelebbezett összeirás mindhárom példánya a bizonyitó okmányokkal együtt a vallás- és közoktatásügyi miniszterhez terjesztendő fel.

— **Új szivarok.** A f. évi április havába »Infantes« elnevezesű új szivar fog forgalomba kerülni. Körülbelül 6 és fél centiméternyi hosszú lesz s hengeralakú. Szivartestvéreitől azonban abban is elfog térni, hogy a legjobb fajtáju ekszotikus dohánylevelekből fog készülni. Valódi szivarok lesznek tehát és nem olyan havanna cigaretta félék, a melyeknek csak a külsejük dohánylevél. Az infantesnek a töltеléke is levéldohány lesz. Kicsinysége miatt igen gondos az elkészítése. Ez és kitünő »leveie« indokolja, hogy századarabonként 6 forintba fog kerülni. Százával igen csinos nikelsarku dobozokban fogják árúsítani, de négy darabból álló csomagokban is kapható lesz. A virzsinia szivar barátjait pedig kétségkivül érdekelni fogja az a hír, hogy 1897. március 1-től kezdve egy új virzsinia faj, a »Brasil« virzsinia kerül forgalomba. Mintegy 14 és fél centiméter hosszú lesz, kubadohányból fog készülni és íz dolgában is inkább fog az ötös bubákra emlékeztetnni, mint a most forgalomba levő virzsiniák.

— **Magyar állampolgárok házassága a külföldön.** A belügyminiszter ujabban ismét két fontos elvi jelentőségű határozatot hozott anyakönyvi ügyekben. Az egyik határozat szerint, ha magyar állampolgár a külföldön köt házasságot, házasságának kihirdetését a magyar anyakönyvvezető Magyarországon önállóan rendeli el és nem elegendő a külföidi kihirdetésnek kifüggesztése. A másik rendelet azt az intézkedést tartalmazza, hogy magyar állampolgár Magyarországon kivül kötendő házasságát a magyar anyakönyvezető csak Magyarországon hirdetheti.

— **Bérletjegyek a M. Á. V.-on.** Az idén próbaképpen bevezetett vasuti bérletjegyek, mint értesülünk, ujévtől kezdve már véglegesen forgalomba jönnek. Egy ilyen a m. kir. államvasutak összes vonalaira (a kezelésükben álló helyi érdekü vasuti vonalak kivételével) és összes vonataira érvényes jegy egész évre az I-ső kocsi osztályba 550, a II-ikba 350 és a III-ikba 200 forintba kerül. A jegyek névre szólók és a tulajdonos fényképével lesznek ellátandók. A részletes feltételek az igazgatóság már legközelebb hivatalosan is közzéteszi.

— **Visszaemlékezés.** Az ezredéves kiállítás kedves emlékei vonultak el lelkünk előtt midőn megkaptuk a Mauthner Ödön budapesti magkereskedő idei főárjegyzékét, melynek boritéklapján az ezredéves kiállítás egyik gyöngye, az általános feltünést keltett Mauthner pavillon van ragyogó szinnyomatban megörökítve. Kik az e pavillonban csoportosított nemesített magvakat szemlélték, nemcsak a belföldi közönségünk, hanem a szélrózsa minden irányból idesereglett külföldi látogatók is mind beismerték, hogy Mauthner cég nem csak méltó vetélytársa az angol, francia és amerikai világhírü magkereskedő cégeknek, hanem tulszárnyalta azokat. Élénken bizonyitották ezt a pavillont körülövező növénykincsek, a tündéries üdezöld finomszálu pazsit közt mint keretben meg-megujuló változatos virágbomba. Ugy a pazsitkeret, valamint a gyönyörü virágok mind a Mauthner-féle magvakból fakadtak. Az idén különben a Mauthner főárjegyzéke a legelső külföldi főárjegyzékeket is határozottan felülmulta A felette izlésesen rendezett igen gazdag (184 oldalra terjedő) tartalma, az érdekes ujdonságainak tömkelege, nemhogy fárasztaná az olvasót, hanem valódi élvezet gazdának és kertkedvelőnek egyaránt és fogalmat nyujt a Mauthner-féle magnagykereskedés óriás, sokoldalu választékáról. Mauthner ezen gyönyörü uj árjegyzékét régi vevőnek felszólítás nélkül is megküldi. A kik pedig csak ezután óhajtanak Mauthner zászlaja álá sorakozni, azok kérjék a cégtől levélben, vagy levelezőlapon az emlitett főárjegyzéket, melyet azután ingyen és bérmentve fognak megkapni.

Nyilttér.

Az e rovatban foglaltakért nem vállal felelőséget a szerk.

Foulárd-selyemet 60 krtól 3 frt 35 krig méterenként — japáni, chinai, s. a. t. a legújabb mintázattal és szinekben, ú. m. fekete, fehér és szines, **Henneberg selyemet** 35 krtól 14 frt 65 krig méterenkint sima, csikos, kockázott mintázott, damasztot s. a. t. (mintegy 240 különböző minőségben és 2000 szin és mintázattal s. a. t.) a megrendelt áru **postabér és vámmentesen a házhoz szallitva mintákat póstafordultával küld: Henneberg G. (cs. k. udvarszállitó) selyemgyára Zürichben.** Svájcba cimzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztetnek.

Van szerencsénk ajánlani

szavatolt tisztaságú

a legnagyobb dijakkal kitüntetett

Thomasfoszfátlisztet

szavatolt 15—20% citrátban oldható foszforsavtartalommal s 85—100% porfinomsággal

Fölülmulhatlan, **minden** talajra alkalmas trágyaszer, különösen sovány talaj javítására, kitüuö hatású az összes gabnanemüek, kapás és olajnövények, lóhere és lucerna, szőlő, komló és kerti veteményekre, kiváltképen a rétekre.

Legjobb, leghatásosabb és legolcsóbb foszforsavtrágya; tekintettel hatásának tartósságára, fölül mulja **az összes szuperfoszfátokat.**

A citrátban oldható fosforsav-tartalomért **szavatosságot** vállalunk, netaláni hiányt megtérítünk.

Árajánlatokkal, szakmunkákkal és egyébb felvilágosítással a legkészségesebben szolgál

A csehországi Thomasművek prágai foszfátliszt eladási irodájának vezérképviselősége a magyar korona ország területén

KALMÁR VILMOS

Budapest, Erzsébet-körút 34.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller

Liniment. Capsici comp.

Ezen hirneves háziszer ellentállt az idő megpróbálásának, **mert** már több mint 27 év óta megbizható, **fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmaztatik köszvénynél, csúznál, tagszaggatásnál** és **meghüléseknél** és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt, **nem titkos szer**, hanem **igazi népszerü háziszer**, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszertárban készletben van; főraktár: **Török József** gyógyszerésznél **Budapesten.** Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebbértékü utánzat van forgalomban. **Ki nem akar megkárosodni**, az minden egyes üveget „**Horgony**" védjegy és Richter cégjegyzés nélkül mint **nem valódit** utasitsa vissza.

RICHTER F. AD. és társa, cs. és kir. udvari szállitók, RUDOLSTADT.

— S az?

— Rászedjük a cukrászt. —

— Rászedjük? — Pompás! — Gilt!

— Igy hát a puszedli buba velem tart?

— Igen.

— S mikor történjék meg a betörés a cukrászboltba?

— Mikor, — hogy mikor? — Varjon csak . . . Igen. Holnap este a cukrász bálba mén. A »Katholikus Legény Egylet« báljába. Én ugyan nagyon becsülöm, mondhatnám szeretem a katholikusokat, mert én is az vagyok, — a legényeket, mert nő vagyok s az egyletet, — különösen kettecskén, azonban így együttesen nem szivelhettem.

— Helyes. — Tehát holnap.

— Holnap 11 órakor este.

— Holnap 11 órakor — ismétlém s ittasan, öröm — és szerelmi mámorban — távozom fogaim közt mormovgán: győztem! — — — — — —

Másnap este már 9 után lakásuk előtt sunnyogtam. — Türelmetlenül türelmetlenkedtem. — Gondolataim szerint ép most igazgatja az aranyos, férje nyakkendőjét. — Igazam lehetett. — Pont ½ 10-kor kilép az én tragikomikusom és sebes léptekkel a »csizmadia szin« felé tart.

Alig üté a tizet, én mar beléptem a kapun. — Balra lakott a háztulajdonos, ha jól emlékszem a csizmadia céh »atya mestere«, ergó már helyén köll lennie, a bálban, fogadni vendégeit. — Jobbra vala a műhely s a legények lakosztálya. — Ők a mai est donzsuánjai, ergó már nekik is el kellett távozniok. — Végre hátrább kis kertilak-féle épület, imádottam galambfészke.

Odaosontam. — Elővigyázatból s némi regényes hajlamokból nem akartam az udvarra nyíló ablakot, vagy ajtót megzörgetni. — Besurrantam a kertbe. — Oda nyilt a hálószoba ablaka, előtte kopasz, terebélyes vadkörtefa, melynek törzse mellett meghúztam magamat s szívdobogva figyeltem. — Kapu nyílt. — Fülelek. — Nem hallok semmi további neszt. — Biztosan valami elkésett inas siet a bálba.

Végre megnyugodva az ablakhoz léptem. — Ki volt nyitva. Bár a hold nappali világosságot terjesztett, a lebocsátott sűrű csipkefüggönyök miatt nem láthattam be a szobába. — Kopogok. — semmi nesz. — Ujból kopogok, — csönd. Harmadszor . . . . ekkor már nem kopogtam, hanem felugrottam az ablak párkányára. — Azon pillanatban, midőn jobbammal a függönyt széthúzva, beakartam lépni a szobába, fogaim közt ropogtatván: győztem! . . . . .

Igen! — Azon pillanatban durva marok ragadja meg nyakamat.

Lélekzetem elállt. — Kénytelen volt elállni . . . . .

Három hét óta ma kelek föl az ágyból, bár még sajog minden izem, bar testemen még ma is láthatók kékbe játszó zöldes sarga foltok . . .

Nem elég, hogy a durva marok tulajdonosát ki nem tudhattam, még — Pyrrhus is kavarja epémet.

Igen. Pyrrhus, ez átkozott epirusi király. Ha ő nem született volna, vagy ha megszületett, legalább néma maradt volna; nevem örök időre fényben ragyogna s plágium nélkül mondhatnám:

— Még egy ily győzelem s — hat hétig őrzöm az ágyat.

Csukcsi Ugor.

3584. tlk. sz. 1896.

Árverési hirdetményi kivonat.

A turóc-szt.-mártoni kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság közhirré teszi, hogy a m. kir. államkincstárnak Tomek vojvoda Tamás s társai elleni végrehajtási ügyében Klicsin községben fekvő:

a) a klicsini 4. számu telek-jegyzőkonyvben A I 2., 7., 8., 11., 14., 16., 18., 19., 21—25. é 27. sz. a. felvett ingatlanságból Tomek vojvoda Annát, Tomek vojvoda Andrást, Tomek vojvoda Zsuzsannát és Tomek vojvoda Jánost B. 5., 6., 7., 9. tétel szerint összesen $^{4}/_{20}$ részben és ugyanazokat, nemkülönben Tomek vojvoda Györgyöt, mint Tomek vojvoda Tamás adósnak jogutódjait B. 14—18. tétel szerint összesen $^{5}/_{20}$ részben valamint az időközben a klicsini 196. sz. tjvbe átjegyzett s ott A I 1—6. sor-sz. alatt felvett ingatlanból Kubész Kubové Jánost és Kubész Kubové Andrást, mint Tomek vojvoda Tamás, Anna, András, Zsuzsi és Jánosnak jogutódait B 8—9. tétel szerint $^{9}/_{20}$ részben, úgyszintén az időközben a 197. sz. tjvbe átjegyzett s A I 1. sor-, 2734. hr. sz. alatt felvett részletből Chromcsík Jánost mint Tomek vojvoda Tamás, Anna, András, Zsuzsi és Jánosnak jogutódját B 8. szerint $^{9}/_{20}$ részben, továbbá az időközben a 198. sz. tjvbe átjegyzett A I 1. sor-, 472. hr. sz. a. felvett részletből Kubész Kubové Jánost, mint Tomek vojvoda Tamás, Anna, András, Zsuzsi és Jánosnak jogutódját B 8. szerint $^{9}/_{20}$ részben és végül a 199. sz. tjvbe átjegyzett s A I 1—6. sor-sz. alatt felvett ingatlanból Polácsek Józsefet, mint Tomek vojvoda Tamás, Anna, Zsuzsi és Jánosnak jogutódját B. 8. szerint $^{9}/_{20}$ részben megilletö jutalékra 118 frtbvn.

b) az ottani 121. sz. tjvben A I 1. sor-, 448. hr. sz. a. felvett és Polácsek József úgy is mint Tomek vojvoda Tamásnak jogutódja nevére írt egész ingatlanra 22 frtban,

és c) az ottani 122. sz. tjvben A I 1. sor-, 4. hr. sz. a. felvett Tomek vojvoda Anna, András, Zsuzsanna, György és János, valamint Chromecz Matace András nevére irt egész beltelekre és 5. öi. számu házra 336 frtban megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanság az **1897. évi február hó 27-ik** napján d. e. 10 órakor Klicsin községben, a község házánál megtartandó nyilvános árverésen a kikiáltási áron alól is el fog adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak minden egyes ingatlanság kikiáltási árának 10%-át készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy pedig a bánatpénznek a biróságnál lett előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerű elösmervényt átszolgáltatni.

Kir. Járásbiróság mint telekkönyvi hatóság.
Turóc-Szt.-Mártonban, 1896. évi október hó 25-én.

Medzihradszky,
kir. aljárásbiró.

34. sz. 1897.

Árverési hirdetmény.

Alulirt birósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c 102. §-a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a tek. t.-szt.-mártoni kir. járásbiróság 1896. évi 4473. számú végzése következtében Dr. Kacser Nándor ügyvéd által képviselt Politzer Izsaias puchói lakos javára Büchler Simon ellen 500 frt s jár. erejéig foganatosított biztosítási végrehajtás útján lefoglalt és 1330 frtra becsült marhá-állomány, gazdasági felszerelvények, 100 kereszt buza, 100 kereszt árpából álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a tek. t.-szt.-mártoni kir. jbiróságnak 281—1897. számu végzése folytán 500 frt tőkekövetelés, ennek 1896. évi január hó 21-ik napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 42 frt 85 krban biróilag már megállapitott költségek erejéig Büchler Simonnál Sklabinyán levő eszközlésére **1897. évi marcius hó 1.** napjának délelőtti 10 órája határidőül kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igérőnek becsáron alól is el fognak adatni.

Kelt Turóc-Szt.-Mártonban, 1897. február hó 9.

Zathureczky Jenő,
kir. jbirósági végrehajtó.

218. sz. 1896. hagy.

Hirdetmény.

Néhai Kollárik György volt bellai lakos, Bellán 1896 évi augusztus hó 14-én végrendelet hátrahagyása mellett elhalt örökhagyó hagyatéka ügyének tárgyalására határnapul **1897. évi majus hó 28-ik** napjának délelőtti 10 órajat tűzöm ki irodámba, mely határnapra a hagyatékban érdekeltnek mutatkozó, de ismeretlen helyen távol levő Kollárik János és György e hirdetmény utján oly hozzaadással idézem meg, hogy abban az esetben, ha a tárgyaláson személyesen vagy meghatalmazott által meg nem jelenik: a tárgyalást a részére a gyámhatóság által kinevezett gondnokkal fogom megtartani és hogy perre utasítás esetében is — a mennyiben képviseletéről nem gondoskodik — ez a gondnok fogja képviselni.

Turóc-Szt.-Mártonban, 1897. évi február hó 18 án.

Galanda Samu kir. közjegyző.

259. sz. hagy. 1896.

Hirdetmény.

Néhai kiskoru Húsz János volt budisi lakos, Budison 1893. évi szeptember hó 18-án végrendelet hátrahagyása nélkül elhalt örökhagyó hagyatéka ügyének tárgyalására határnapul **1897. évi majus hó 24-ik** napjának d e. 10 óráját tűzöm ki irodámba, mely határnapra a hagyatékban érdekeltnek mutatkozó de ismeretlen helyen távol levő Húsz Györgyöt e hirdetmény útján oly hozzáadással idézem meg, hogy ebben az esetben, ha a tárgyaláson személyesen vagy meghatalmazott által meg nem jelenik: a tárgyalást a részére a gyámhatóság által kinevezett gondnokkal fogom megtartani és hogy perre utasitás esetében is — a mennyiben képviseletéről nem gondoskodik — ez a gondnok fogja képviseleni.

Turóc-Szt.-Márton, 1897. évi február hó 13-án.

Galanda Samu, kir. közjegyző.

24. sz. 1897. hagy.

Hirdetmény.

Néhai Jaško József volt jaszenovai lakos, Jaszenov n 1893. évi február hó 14-én végrendelet hátrahagyása nélkül elhalt örökhagyó hagyatéka ügyének tárgyalására határnapul **1897. évi május hó 24-ik** napjának délelőtti 9 óráját tűzöm ki irodámba, mely határnapra a hagyatékban érdekeltnek mutatkozó, de ismeretlen helyen távol levő Jaško József az örökhagyó fiát e hirdetmény utján oly hozzáadással idézem meg, hogy abban az esetben, ha a tárgyaláson személyesen vagy meghatalmazott által meg nem jelenik: a tárgyalást a részére a gyámhatóság által kinevezett gondnokkal fogom megtartani és hogy perre utasítás esetében is — a mennyiben képviseletéről nem gondoskodik — ez a gondnok fogja képviselni.

Turóc-Szt.-Márton, 1897. évi február hó 13-án.

Galanda Samu kir. közjegyző.

Alapittatott 1858.

BUDAPESTI SZIVATTYU- ÉS GÉPGYÁR RÉSZVÉNY-TÁRSASÁG

(ezelőtt WALSER FERENC)

BUDAPEST, VI. ker., Külső váci-ut 45. sz.

Sürgönycim: **SZIVATTYUGYÁR BUDAPEST.**

GYÁRT:

mindenféle **gőzgépet, Schmidt-féle forrgőzmotorokat** (40% szénmegtakarítás), **petroleum- és benzinmotorokat. Keretfűrészeket, körfűrészeket** és **csertöröket. Gőzkazánokat, elómelegitőket, tartányokat. Hidakat** és egyéb **vasszerkezeteket.** Mindenféle **szivattyukat** gőz-, szij- és **kézi hajtásra,** valamint **villamos üzemre. Artézi kutfelépitményeket** vasból. **Tüzfecskendőket** és **vizszállitókat, tüzoltósági felszerelési tárgyakat. Köztisztasági szereket,** öntöző-kocsikat, sárkaparó és seprőgépeket, **hóekéket** és **uthengereket. Egészségügyi szereket,** mint **gőzfertőtlenitő készülékeket** és **teljes fertőtlenitő telepeket pöcegödör tisztitó készülékeket. Vas- és ércöntvényeket, harangokat. Keményöntésü acélfelületü tűzrostélyokat egyenes** és **kigyóalakban,** valamint **polygon rostélyokat.**

LÉTESIT: vízműveket, csatornázásokat, vízvezeték és légszeszberendezéseket, központi fütéseket.

Árjegyzékek és költségvetések ingyen és bérmentve küldetnek.

Ki iszik Kathreiner-féle Kneipp-maláta-kávét?

Mindenki a ki féltl az egészségét és mégsem akar lemondani a kávé megszokott kellemes élvezetéről. Mert a Kathreiner-kávé hozzátétele által elvész az idegizgató babkávénak általánosan ismert és rendes használatnál annyira egészségrontó hatása.

Mindenki a kinek egészségét valami megrontotta. Különösen idegs gyomorbántalmakban szenvedőknél sok ezer esetben a legegészségesebb és a legkönnyebben megemészthető italnak bizonyult a tiszta Kathreiner-kávé.

Minden asszony és gyermek, a kiknek gyönge szervezetére különösen jótékony hatással van a tápláló Kathreiner-kávé s a kik kellemes, enyhe ize miatt, ugy babkávéizzel keverve, mint tisztán nagyon szeretik.

Mindenki a ki a háztartásban takarékos, de izletes és a mellett egészséges kávéitalt mégsem akar magától megvonni. Takarékossági szempontból is ajánlható a Kathreiner-kávé, akár babkávéval vegyitve, akár tisztán.

A Kathreiner-féle Kneipp-maláta-kávé valóban egészségi és családi kávé, a mely szemekben a legjobb malátaból készül; a babkávé kedvelt izét a Kathreiner-féle gyártási mód adja meg neki, a mely a leghiresebb szaktekintélyektől elismerve, minden müvelt államban tért höditott. Csak a Kathreiner-kávé egyesiti magában a babkávé kellemesen ingerlő izét és a maláta-kávének egészséges, orvoslag elismert és megerősitett előnyeit.

Kérelem: Tévedések és megkárosodás kikerülése végett beváséríás alkalmával tessék jól vigyázni az eredeti dobozra, a melyen ez a felirás van *Kathreiner.*

Az olyan csomagban, a melyen nincs rajta a **Kathreiner** név, hamisitott kávé van.

Turóc-szt.-mártoni Magyar Nyomda — Moskóci Ferenczné.